

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Δι' μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτή μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐντυπώσεις ἐκ Δαρφίου. — Τὸ θεησκευτικὸν συναίσθημα παρὰ τοῖς παισὶ (ὑπὸ
κ. Βασιλικῆς Κυριακίδου). — Ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος. Ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη
τῶν πτηνῶν. — Ἡ μετὰ τῶν συζύγων εθιμοτυπία. — Ὑπὲρ τῶν φυλακισμέ-
νων. — Ἡ κ. Παρασκευοπούλου Μήδεια. — Ποικίλα — Μουσικὴ Συναυλία.
— Ἀλληλογραφία. — Εἰδοποιήσεις. — Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου.
— Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΔΑΦΝΙΟΥ

Β'

Τὸ ἀμφιθεατρικῶς παρὰ τὴν μονὴν τοῦ Δαρφίου ἐκτεινόμε-
νον δάσος, τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀρχαῖα τεῖχη τὰ περιβάλλοντα
τὴν ἐτέραν τῶν πλευρῶν τῆς μονῆς ταύτης, ἢ πέραν τούτων
ἐκτεινομένη πεδιάς μετὰ τῶν ποικίλων τοῦ πρασίνου ἀποχρώ-
σεων, ἢ ταύτην διατέμνουσα Ἱερὰ Ὀδός, ἢ κατὰ τὰς τελευ-
ταίας παρὰ τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου γενομένης ἀνασκαφῆς προα-
χθεῖσα εἰς φῶς, ὁ ὀλίγον ἀπωτέρω ἀνασκαφεὶς ναὸς τῆς Ἀ-
φροδίτης, προσδίδουσιν, ἀγνωῶ, ὅποιον ἐπιβάλλον μεγαλεῖον εἰς
τὸ τοπίον τοῦτο, τοῦ ὁποῦ ἡ φυσικὴ καλλονὴ ἀμιλλᾷται πρὸς
τὸ ἔνδοξον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἱστορικὸν αὐτοῦ παρελθόν.

Ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς μονῆς ἡλιακοῦ ἢ ὠραία καὶ γρα-
φικὴ θεὰ τῆς γαλανῆς θαλάσσης τῆς Σαλαμίνος συμπληροῖ
τὴν θαυμασίαν ταύτην τῆς φύσεως εἰκόνα, ἢν οὐδεὶς χρωστήρ
καλλιτέχνου θέλει δυνηθῆ ποτε νὰ ἀποδώσῃ πιστῶς. Πρὸ τοι-
οῦτου μυστηριώδους καὶ σιωπηλοῦ μεγαλείου ἢ ψυχῆ αἰσθάνε-
ται ἑαυτὴν ἐλευθερὰ τῶν ὑλικῶν αὐτῆς δεσμῶν καὶ μετ' ἀπο-
λαύσεως λαμβάνει τὴν πτῆσιν τῆς πρὸς τὴν ἐποχὴν καὶ τοὺς
χρόνους, καθ' οὓς ἢ νῦν ἔρημος αὐτὴ ἔκτασις ἐνέκλειεν εἰς τοὺς
κόλπους τῆς τόσῃ ζωὴν καὶ δόξαν, τόσον σφρίγγος καὶ νεότητα,
τόσα κάλλη καὶ ἀνδρίαν, καὶ ἡρωισμόν καὶ σέβας καὶ πίστιν
πρὸς πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ μέγα καὶ ἔξοχον καὶ θεῖον.

Ἡ πίστις καὶ ἡ πατρὶς ἀδελφωμέναι διεξήγαγον ἐνταῦθα
τοὺς θαυμασιωτέρους τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν μυστηρίων, ἐξαγι-
άζουσι δὲ καὶ ἐξιδανικεύουσι μέχρι σήμερον πάντα λίθον, πᾶν

δένδρον τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐκτάσεως, πᾶσαν σταγόνα ὕδα-
τος ἐκ τῆς εὐρείας λεκάνης τῆς θαλάσσης τῆς Σαλαμίνος. Ἡ
πίστις καὶ ἡ πατρὶς, τὰ δύο ταῦτα ἰδανικὰ τοῦ ἀρχαίου κό-
σμου, παριστῶσι μέχρι σήμερον ἀθάνατον καὶ ἀγήρω τὴν δύ-
ναμιν τῶν ἀνά τε τοὺς ἀνασκαπτομένους ναοὺς καὶ τὴν ὑπε-
ρηφάνως λικνίζομένην ὑγρὰν τοῦ στενοῦ τῆς Σαλαμίνος ἔκτασιν,
εἰς τὸν πυθμένα τῆς ὁποίας ἀπλοῦται τὸ μέγα καὶ ἀπέραντον
νεκροταφεῖον τοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ξέρξου καταστραφέντος
ὑπὸ εὐαρίθμων ἐλληνικῶν πλοίων Περσικοῦ στόλου.

Ἡ πρὸς τὴν θεῖαν δύναμιν πίστις ἀνεστάτονε κατὰ τὴν ὥραν
ταύτην τοῦ ἔτους τὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς εὐγενεῖς καὶ
ἄρχοντας, τὰς ὠραίας καὶ ροδοπλάστους δεσποίνας εἰς πανη-
γυρισμὸν τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, εἰς λατρείαν τῆς θεᾶς
Δήμητρος τῆς γονιμοποιούσης τὴν γῆν καὶ παρόχου τόσοῦ
πλοῦτου εἰς ἀφθονωτάτην συγκομιδῆν. Παρακολουθήσωμεν
ἔστω καὶ διὰ τῆς φαντασίας τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς Ἱερᾶς
Ὀδοῦ ἐκκινουσαν μεγαλοπρεπῆ πομπήν. Ἀναδράμωμεν νοερώς
εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἢ λατρεῖα τῆς Δήμητρος εἶχε μετα-
βάλλει εἰς εὐφορωτάτην ἔκτασιν τὸ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα
διάστημα, καθ' οὓς ἢ σμαραγδίνη κόμη τῶν χρυσιζόντων τῆς
θεᾶς καρπῶν, μετέβαλλεν εἰς χλοερὸν τάπητα τὴν ἤδη αὐχμη-
ρὰν καὶ ξηρὰν γῆν. Ὁ Ἱεροφάντης, ἦτοι ὁ ἀρχηγὸς τῆς θεησκευ-
τικῆς ταύτης τελετῆς φέρων στολὴν πολυτελεῆ μετὰ τῶν ἐμ-
βλημάτων τοῦ δημιουργοῦ, παρίστα ἀλληγορικῶς τὸν Ἀνακτα-
τῶν θεῶν καὶ Πλάστην τοῦ κόσμου. Οὗτος ὠδήγησεν τὴν τελετήν.
Εἶποντο δ' αὐτοῦ ὁ Δαδούχος, ἱερεὺς καὶ οὗτος, φέρων δᾶδα
ἀνημμένην καὶ προσωποποιῶν τὸν ἥλιον, ὁ Ἱεροκῆρυξ φέρων τὰ
ἐμβλήματα τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ὁ Ἐπίβωμος εἰς ὃν ἦτο ἀνατεθει-
μένη ἢ ὑπηρεσία τοῦ βωμοῦ καὶ ὅστις ἐπροσωποποιεῖ τὴν σε-
λήνην. Οὗτοι ἀπετέλουν τὰς ἐπισήμους τῆς τελετῆς ἀρχάς,
μετὰ τούτους δὲ ἐτάσσοντο ὁ Ἄρχων Ἐπώνυμος τῶν Ἀθη-
νῶν, ὅστις ἐπεστάτει ἐπὶ τῶν προσευχῶν καὶ τῆς τάξεως, τίσ-
σαρες Ἐπιμεληταὶ καὶ δέκα Ἱερόπολοι. Μετ' αὐτοὺς δὲ ἦκο-

λούθουν πάντες οι εις τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια μεμνημένοι, ὡς καὶ οἱ ὑποψήφιοι Μύσται· καὶ γυναῖκες δὲ ἀφιερωμένοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς Δήμητρος καὶ πᾶσαι αἱ Ἀθηναῖαι εὐσεβεῖς δέσποιναι, οὐχὶ ὁμως καὶ αἱ ἐλαφρῶν ἡθῶν γυναῖκες ἢ αἱ δοῦλαι καὶ οἱ δοῦλοι ἢ οἱ ἑτερόχθονες.

Τὴν Ἱεράν Ὀδὸν ὠφείλον πᾶσαι καὶ πάντες νὰ διατρέξωσι πεζῆ. Δυστυχία δ' εἰς τὴν φιλάρεσκον, ἣτις κατὰ τὴν Ἱεράν ταύτην ἐκδρομὴν περιβάλλετο πολύτιμον ἀμφίσειν, ἢ ἀνῆρχετο ἐπὶ ἄρματος. Αὕτη ἐτιμωρεῖτο διὰ χιλιοδράχμου προστίμου.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐν ἣ ὑψοῦται ἤδη ὁ μεσαιωνικός τοῦ Δαφνίου ναός, ὑπῆρχεν Ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐγίνετο ὁ πρῶτος τῆς ἱερέας ἐκδρομῆς σταθμός, καὶ τὰ μικρὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἢ μᾶλλον ἢ κατήχησις τῶν μυστῶν. Καθ' ὁδὸν ἐφαλλον ὕμνους πρὸς τὸν θεὸν Ἰακχον, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῆ θεᾶ Δήμητρι, ἣτις ἐθεωρεῖτο ὡς μήτηρ αὐτοῦ. Τοῦτον πολλοὶ συγχέουσι μετὰ τοῦ Βάκχου, θεοῦ τῆς ἀμπέλου.

Τὴν ἑορτὴν τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων διαρκούσαν ἐννέα ὄλας ἡμέρας ἐξαρχατήριζον ἰδίᾳ συμβολικαὶ παραστάσεις τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, ἀθλητικαὶ ἀσκήσεις, ἐν αἷς συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ κολυμβητική, διότι πάντες οἱ ὑποψήφιοι μύσται ὠφείλον νὰ διέλθωσι τὴν στενὴν θαλασσίαν τῆς Ἐλευσίνος λιωρίδα κολυμβῶντες. Λαμπαδηφορία, φωταγωγία, μυστηριώδεις παραστάσεις εἰκονίζουσαι τὴν εἰς τὸν Ἄδην ἀπαγωγὴν ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος τῆς θυγατρὸς τῆς Δήμητρος Περσεφόνης, ἢν ἡ μήτηρ τῆς ἀνεξίτητε πανταχοῦ, κοπιῶσα καὶ δακρύνουσα μεταμριζομένη εἰς γραῖαν ἐρρυτιδωμένη καὶ ρακώδη φέρουσαν ἐνδύματα, πάντα ταῦτα ἕνα εἶχον σκοπόν, μίαν ἐξπροσώπων ἀλληγορίαν. Τὴν θεότητα τῆς γῆς, γόνιμον καὶ εὐφορον καὶ εὐεργετικήν, ἀποδίδουσαν εἰς ἄφθονον συγκομιδὴν πλούτον, κατόπιν πολυμύχου καὶ ἐπιπόνου καλλιεργείας. Ξηράν, ἄγονον καὶ ἀυχηρὰν ὡς κατεσκληκυῖαν γραῖαν, εὐθύς ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ ὀλιγωρίας τῶν γεωργῶν ἢ σπορὰ κατεστρέφετο εἰς τὰ σκοτεινὰ αὐτῆς στέρνα.

Ὁ εὐφυὴς ἐκεῖνος τῶν πατέρων μας λαὸς εἶχε καλῶς ἐνοήσει ὅτι ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς εἶχεν ἀνάγκην συντόνου καλλιεργείας, ὅπως μὴ ἄγονος ἐντέλῳς καταστῆ. Εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ὠφείλετο ἡ μυστηριώδης αὕτη ἑορτὴ, δι' ἣς ἐξηγεῖτο ὁ φανατικός ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἐνθουσιασμός τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Θαυμάσιος κορμός τῆς Περσεφόνης, τῆς πολυφιλήτου ταύτης τῆς Δήμητρος θυγατρὸς μετὰ πολλῶν ἄλλων τῆς Ἀφροδίτης καὶ Δήμητρος ἀγαλμάτων ἀνευρέθη παρὰ τοῦ κ. Καμπούρογλου κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ πρωτοφανοῦς καὶ θαυμασίου τούτου ἐν τῇ πρωτοτυπῇ του τεμμένου τῆς θεᾶς τοῦ κάλλους.

Δὲν ἀπαντᾷ τις ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ τοῦ ναοῦ τούτου οὐδὲν ἔχνος ρυθμοῦ, ἀλλ' οὔτε ὁ Πανσυνίας ἱστορεῖ λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτόν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἰδιοτροπία τῶν φυσικῶν ἐκ μελανολίθων ὀγκωδεδεστάτων βράχων ἀπετέλεσε τὸ κυρίως περιτοίχισμα τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐν αὐτῷ λατρευομένη θεότης δὲν εἶχεν ἀνάγκην τέχνης καὶ πολυτελῶν διακόσμων, ὅπως ἐλύθη τοὺς προσκυνητάς καὶ τὰς εὐσεβεῖς προσκυνητριάς.

Ἡ ἐκ τῶν ἀφρῶν τῶν θαλασσίων ὑδάτων ἀναδύσασα θεὰ παρίστατο ἐνταῦθα, ὡς ἐξάγεται, ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναθημάτων ὅχι ὡς τρελλῇ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἡδονῆς μήτηρ, ἀλλ'

ὡς προστάτις τῶν εἰς ὦραν γάμου παρθένων καὶ τῶν νέων ζύγων. Ἐφερεν ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸν ἡθικὸν καὶ εὐγενῆ τίτλον τῆς γαμηλίου καὶ γονιμοποιῶν Ἀφροδίτης. Πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς προσήρχοντο, ὡς ἐκ τῶν σωζομένων ἐπιγραφῶν ἐξάγεται, παρθένοι καὶ στεῖραι γυναῖκες μετὰ τῶν συζύγων, αἱ μὲν εὐχόμεναι εὐτεκνίαν, αἱ δὲ τὴν ἀπόκτησιν καλοῦ συζύγου. Ἴνα δὲ ἐξευμενίσωσιν αὐτὴν προσέφερον σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πληθὺν περιστερῶν ἐκ λαμποῦ καὶ τεχνικώτατα ἐπεξεργασμένου μαρμάρου, ἀνευρεθεισῶν μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀγαλμάτων κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς.

Ἡ περιστερὰ εἶναι τὸ παρὰ τῆς Ἀφροδίτης ἐξαιρετικῶς εὐνοοῦμενον πτηνόν. Ὡς μυθολογεῖται ἡ θεὰ εἶχε φίλην ἐπιστήθιον Περιστερὰν καλουμένην, ἣτις ἐδοθήσεται ποτε αὐτὴν νὰ πληρώσῃ τὸ κἀνιστρὸν τῆς ἀνθέων ταχύτερον τοῦ ἔρωτος, μεθ' οὗ αὕτη εἶχε στοιχηματίσει. Ὁ ἔρωτος ὀργισθεὶς μετεμόρφωσε τὴν φίλην τῆς μητρὸς του εἰς τὸ φερώνυμον πτηνόν, ὅπερ ἔκτοτε ἢ Ἀφροδίτη ἀγαπᾷ μετὰ στοργῆς.

Αἱ θῆκαι καὶ τὰ φαντώματα, ἐφ' ὧν καὶ αἱ περιστεραὶ καὶ πάντα τὰ ἐξ ἀγαλμάτων ἀναθήματα ἦσαν τοποθετημένα σώζονται ἀκέραια καὶ σῶα, λελαξευμένα ἐπὶ τοῦ βράχου, ὅστις ὡς προείπομεν ἐχρησίμευεν ὡς τοίχωμα τοῦ ναοῦ. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βράχου σώζεται καὶ στενὴ ἐλικοειδῆς ἀτραπός, ἐφ' ἣς ὁ ἱερεὺς ἀνήρχετο εἰς τὸ κυρίως, κατὰ πιθανότητα, μέρος τοῦ βωμοῦ, τοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ ἐτελοῦντο αἱ τῶν ὀλοκαυτωμάτων θυσίαι.

Δύο εὐρύτατα ὑπόβαθρα ἐκ μαρμάρου μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ ἀγαλμα τῆς θεᾶς ἴστατο ἐκεῖ σκορπιζὸν τὸ ἔκπαγλον κάλλος τοῦ ἀνὰ τὸ ἄπειρον, καὶ ἀτενίζον πιθανῶς πρὸς τὴν μαρμαίρουσαν κατὰ τὸ ἀντίπεραν μέρος θάλασσαν, τὴν δροσερὰν ταύτην καὶ ἀφρόεσαν ἀρχικὴν τῆς θεᾶς κατοικίαν.

Ἐνῶ δ' ἡ φαντασία μας μετεφέρετο εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς καλλονῆς ἐκείνης, εἰς τὴν θαυμασίαν τῶν σωματικῶν γραμμῶν τῆς κατατομῆν, εἰς τὸ εὐπλαστον καὶ τορνευτὸν ἐκεῖνο σῶμα τὸ ὁποῖον ὁ ἀρωματώδης Ζέφυρος μετὰ δειλίας ἐθώπευεν, αἰφνης βλέπομεν ἐπὶ τοῦ βᾶθρου σῶμά τι κινούμενον. Ἦτο νεᾶνις ἐκ τῆς συνοδείας μας, ἣς ὁμως ἡ μέλαινα ἀμφίσεις μετὰ ἐξαορμημάτων τοῦ συρροῦ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς εὐρύχηνλος πέτασος, πᾶν ἄλλο ἢ τὸ πρότυπον γυναικός, ὅποια ἢ ἐν τῷ ναφ τούτῳ λατρευθεῖσα ποτε ἠδύνατο νὰ χαρακτηρησθῆ. Ἀπετέλει αὕτη ἀντίθεσιν καταφανῆ μετὰ τῆς περὶ τοῦ καλοῦ ἰδέας τῶν χρόνων ἐκείνων καὶ τῶν ἡμετέρων. Τὸ ἐνδυμα τότε εἶτε πέπλος, εἶτε χιτῶνιον, εἶτε συρτὴ ἐσθῆς ἦτο, ἐν ἐσχόπει: Τὴν ἀνάδειξιν τῆς σωματικῆς χάριτος καὶ πλαστικότητος, τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ παραστήματος, τὴν ἐξαρσιν τοῦ φυσικοῦ κάλλους. Σήμερον ἡ γραφικὴ τοῦ σώματος κατατομὴ μεταβάλλεται καὶ ἀλλοιοῦται διὰ τοῦ ἐνδύματος, ὅπερ ὑποβάλλει τὸ σῶμα εἰς τὸ σχῆμα, τὴν στάσιν καὶ τὰς κινήσεις αὐτὰς τοῦ συρροῦ, καταστρέφον παραλόγως καὶ ἀπόνως τὸ φύσει καλὸν διὰ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ τεχνητοῦ.

Ἡ ἡμέρα ἦτο ἡδὴ περὶ τὴν δύσιν τῆς. Ὀλιγόστιγμος ἐπισκεψίς καὶ πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης τῆς Σαλαμίνας, ἃς τὸ ἡγιασμένον παρὰ τῶν γιγάντων ναυμάχων μας κύμα ἐφίλει καὶ ἐθώπευε περιπαθῶς, καὶ τὸ σιγνὸν μεγαλείον τῆς φύσεως καθίστα ἔτι ποιητικώτερας, ὀλίγα στιγμὰι καὶ ἐδῶ συνοδουμένοι ὑπὸ χειμάρρου ὄλων ἱερῶν ἀναμνήσεων μεγάλου παρελθόντος καὶ δειλῶν πόνων αἰσιωτέρου μέλλοντος, καὶ ἡ ἐκδρομὴ

μας ἦν ἡδὴ εἰς τὸ πέρας τῆς. Ἀφήκαμεν μετὰ λύπης τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους τόπους, ἀποκοιζοῦσαι ἐντυπώσεις, ἃς διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν ἀπεπειράθημεν νὰ μεταδώσωμεν καὶ εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας.

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ

Παρευρεθεῖσα ἐσχάτως εἰς τινὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκκλησιῶν εἶδον εἰσερχομένην κορασίδα ὀκταετῆ ἢ ἑνναετῆ, καὶ συνοδουμένην ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς. Ἡ παιδίσκη ἐκράτει εἰς χεῖρας ἐν ἄθρυμα τοῦ νέου ἔτους, μίαν ἀπὸ τὰς φούσκας ἐκείνας αἰτινες κρατούμεναι κάτωθεν ὑπὸ μιᾶς κλωστῆς, ὑψοῦνται εἰς τὸν ἀέρα μόλις ὁ κἀτοχος αὐτῶν κινήσῃ αὐτὰς πρὸς τὰ ἄνω. Τὸ ἄθρυμα ἐκεῖνο μοὶ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ με ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις ἐνῶ παρετήρουν τὴν κρατούσαν αὐτό. Τὰς σκέψεις μου ταύτας ἐχάραξα ὡδε ἀνευ ἀξιώσεων διδασκαλικῶν, ἐνωεῖται.

Ἀπὸ τοῦ ἄθρυματος ἐστρεψα τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τῆς μικρᾶς. Ὅτε μὲν ἐμειδία ἀκλιζομένη πρὸς τινὰς συνομιληκάς τῆς ἴσταμένης ἐκεῖ πλησίον, ὅτε δὲ ἐμόρφαζε παρατηροῦσα τὴν μητέρα τῆς, ἣτις τῆ ἐνευεν ἐνίοτε νὰ ἡσυχάζῃ.

Ἄλλ' ἦτο δυνατόν νὰ ἡσυχάζῃ; Δύο τινὰ προὔπετίθεντο ἢ ὅτι ἡ μήτηρ οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην εἶχεν ἰδέαν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῆς καθηκόντων, ἢ ὅτι ἐνδοῦσα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς μικρᾶς τῆς κόρης τῆ ἐπέτρεψε νὰ λάβῃ μετ' αὐτῆς τὸ παίγνιον τῆς, ὡσεὶ ἐπρόκειτο νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν περὶπατον. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ ὑποθέσεις κἂν ἔχωνται ὑποστάσεως ὀλεθριώταται ἀποβαίνουν δι' ἀμφοτέρας.

Προκειμένου περὶ τὸσον ὑψηλοῦ ζήτηματος, τοῦ τῆς θρησκείας, φρονῶ ὅτι πᾶσα ἄλλη σκέψις εἶναι περιττή. Πρέπει αὕτη αὕτη ἡ μήτηρ νὰ ἔχῃ στερεὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ἦναι ὀπλισμένη διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως καὶ ἀγάπης, ἵνα μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸ τέκνον τῆς παιδιόθεν νὰ θεωρῆ ὡς παίγνιον τὴν θρησκείαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ὡς τόπον διασκέδασης. Πῶς δύναται δ' ἡ κόρη αὕτη καθισταμένη μήτηρ νὰ παιδαγωγῆσῃ τὰ τέκνα τῆς, καὶ ἰδίως τὰς θυγατέρας τῆς, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῶν χριστιανῶν; Πῶς δύναται νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὰς πρώτας ἀρχὰς ἐφ' ὧν θὰ ἀναπτύχῃ κατόπιν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα αὐτῶν;

Διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ τοῦ οἴκου ὀφείλει τὸ παιδίον διὰ τῆς πρωτῆς καὶ ἐσπερινῆς προσευχῆς, νὰ ἐξοικειῶται πρὸς τὴν ἰδέαν ὅτι καθῆκον ἀπαραίτητον νὰ πιστεύῃ εἰς Ὁν τι ἄπειρον δημιουργῆσαν τὸ σύμπαν καὶ διέπον αὐτό. Μὴ ἐπαναπαυόμεθα ὁμως καὶ εἰς τοῦτο καὶ νομιζόμεν ὅτι ἐπιτελέσαμεν τὸ ἡμέτερον καθῆκον διότι φροντίζομεν τὰ τέκνα ἡμῶν νὰ ἀποστηθίζωσι τὴν πρωίαν τὸ Πιστεύω ἢ τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ τὸ ἐσπέρας τὸ Θεοτόκε Παρθένε. Πολλὰκι συμβαίνει ὡστε τὰ παιδιά καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προσευχῇ νὰ σκέπτονται τὸ παίγνιον τῶν, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ μαθημάτα τῶν, ἐὰν τὰ ὑποθέσωμεν ὅχι τόσον ζωηρά, ὅπερ λίαν ἀπίθανον.

Ἐν τῷ ναφ τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Ἐὰν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀκουσίως ὑψοῦται, ἢ καρδιά μαλασσεται καὶ τὸ πνεῦμα στρέφεται πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐδημιούργησεν αὐτό, πρὸς τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν. Ἐὰν λοιπὸν ὁ παῖς παιδαγωγεῖται καλῶς καὶ ἐν εὐσεβείᾳ ὑπὸ τῶν γονέων καὶ ἰδίᾳ τῆς μη-

τρὸς δύναται ἐκεῖ νὰ μορφωθῇ καλὸς χριστιανὸς καὶ χρηστὸς πολίτης. Ἄς διδαχθῇ ὑπ' αὐτῆς ὅτι εἰσερχόμενος ἐν τῷ ναφ δὲν πρέπει νὰ θορυβῆ, ἀλλὰ νὰ ἴσταται εὐτχῆμως νὰ λησμονῇ πᾶσαν ἄλλην τέρψιν. Ἡ καλὴ καὶ στερεὰ θέλησις τῆς μητρὸς τὰ πάντα ὑπερνικᾷ. Σπανίως πολὺ ἀπαντᾶται παιδίον ἐγκαταλείπον τὴν κλίνην τόσον πρῶτ' ἢ νὰ πορευθῆ εἰς τὸν ναόν. Ὅταν ὁμως ἡ μήτηρ τῷ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τοῦτο εἶναι καθῆκον τοῦ ἀπαραίτητον, ὅτι ἀνευ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν λατρείας οὐδὲν εὐδοκίμεῖ παρ' αὐτῷ, τότε ἐκεῖνο ὑπέικον εἰς τὴν γλυκεῖαν τῆς μητρὸς φωνὴν πορεύεται ἀνευ κόπου.

Ἄς ὀδηγῶμεν λοιπὸν τὰ τέκνα μας εἰς τὸν ναόν, ἃς ἐξηγήσωμεν αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον αἱ διανοητικαὶ αὐτῶν δυνάμεις τὸ ἐπιτρέπουν καὶ εἰς τὴν παιδικὴν γλώσσαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ τοῦ νὰ καταστῆ ἀνὴρ καὶ καθηλωθῇ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὑπῆρξε παιδίον πλήρες ὑποταγῆς πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ αὐτὰ κατανοοῦσαι τὸν ὑψηλὸν τῆς γυναικὸς προσρισμὸν ἃς διδαχθῶμεν, ὅτι ὁ ἐξυψώσας τὴν γυναῖκα διὰ τῆς γυναικὸς καὶ δι' ἡμᾶς ἀποθανὼν μᾶς προώρισε δι' ἄλλο τι ἢ διὰ συνδιαλέξεῖς ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ οἴκῳ ὡς τοῦτο πολλακίς συμβαίνει. Ἐχουσαι δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Γοεῖς ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νοσῖα Κυρίου» ἃς σκερθῶμεν κἂν ἅπαξ ὅτι θὰ δώσωμεν λόγον μίαν ἡμέραν διὰ τὴν ἱεράν ταύτην παρακαταθήκην, ἣτις φέρει τὸ γλυκὺ τῶν τέκνων ὄνομα.

Βασιλικὴ Κ. Κυριακίδου.

Ο ΠΕΡΙ ΗΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Τί ποιητικώτερον, ἀθωότερον καὶ μᾶλλον ἀμνηστικὸν ἐνὸς πτηνοῦ; Ἡβελίτις πιστεύσει ὅτι αἱ χαριέσταται αὐταὶ ἐναέριοι ὑπάρξεις ἐγενήθησαν ἐν τῷ κόσμῳ, μόνον ἵνα τονίζωσιν ἀνὰ τὸ ἄπειρον τὰς γλυκεῖας καὶ περιπαθεῖς μελωδίας των, μόνον ἵνα συνοικίζωσι τὸν θαλερὸν κόσμον τῶν δασῶν καὶ ἀνοστολιστῶν πεδιάδων.

Καὶ ὁμως ἀνὰ τὸν κόσμον τῶν μικρῶν καὶ ἀκάκων τούτων ὑπάρξεων διέπουν νόμοι αὐστηροί, ἀρχαί, ὀργανισμοί, δικαιοσύνη, προκαλοῦσαι τὴν ἐκπλήξιν καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ κατ' ἐξοχὴν λογικοῦ τῶν ὄντων, αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ νόμοι τῶν πτηνῶν δὲν εἶναι βεβαίως γραπτοί, ἀλλ' οὔτε οἱ νομοθέται των εἶναι ἀπόφοιτοι τῶν διασημοτέρων τοῦ κόσμου πανεπιστημίων. Κατ' αὐτάς ἐδόθη ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ μελετήσωμεν τὴν νομοθεσίαν των καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συνέλθωμεν ἔτι ἐκ τῆς ἐκπλήξεως καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, ὃν μᾶς προξένησεν ἰδίᾳ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη τῶν αἰθερίων τῆς ἀνοίξεως ψαλτῶν.

Ἰπὸ τὴν στέγην μας εἰς τὸ διάμεσον δύο παραθύρων ὑπάρχει φωλεὰ χελιδόνων. Οἱ οἰκοδομήσαντες αὐτὴν ἀρχιτέκτονες ἐξέλεξαν θαυμασίως τὴν θέσιν ταύτην, ἣτις συννοεῖ ἀσφάλειαν μετ' ἀπολύτου ἡσυχίας. Οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλῃ ἀκινδύνως τὴν μικροσκοπικὴν κατοικίαν, ἢ νὰ ἀνησυχῆσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας, οὗς τὸ ἔκρ κατ' ἔτος ἐπαναφέρει, ζεῦγη εὐτυχῇ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀριστοκρατικῶν, διερχόμενα τοὺς ψυχροὺς μήνας τοῦ ἔτους εἰς θερμὰ κλίματα, ὡς οἱ προνομιούχοι τοῦ κόσμου, ἔχοντες ἐκεῖ χειμερινὰ ἐνδιατήματα, ἐδῶ δὲ τὰς μαλα-

κας και θερμὰς αἰθούσας, πρὸς ἃς ἐκάστοτε μετὰ νέας χαρὰς και ἐνθουσιασμοῦ ἐπανέρχονται, ἵνα τελέσωσι τοὺς γάμους των.

Ἡ φωλεὰ αὕτη εἶναι εὐρύχωρος, στερεὰ, καλῶς προσκεκολλημένη ἐπὶ τοῦ ξυλίνου πλαισίου τοῦ παραθύρου ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ ὁποίου πολυπληθεῖς ἀράχλαι ὑφαίνουσι τὸν ἱστόν των. Ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἐκ λεπτῆς ἀργίλου φωλεᾶς ταύτης βλέπει τις κυματίζοντα τὸν πτελοειδῆ χνοῦν, δι' οὗ ἡ φωλεὰ εἶναι ὑπενδεδυμένη. Παρὰ τὴν φωλεάν εἶναι τὸ ἄκρον τοῦ ὑδρορροῦ σωλήνος, ὑπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἐρωτύλον ζευγὸς λούεται και χορταίνει τὴν δίψαν του. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς μικρὸν διαμέρισμα ἐν ᾧ εὐρίσκονται ἀποθηκευμένα μικρὰ τεμάχια ἀχύρων, ἀλογότριχες, παντοειδῆ ρακώδη τεμάχια, παρακαταθήκη πλουσία διὰ πᾶσαν τῆς μικρᾶς φωλεᾶς ἐπισκευήν. Ὅταν δ' ἡ αὔρα κλίνη πρὸς τὸ μέγαρον τοῦτο τὴν κινήτην σκιάν τῆς παρακειμένης πασχαλιᾶς, ὅταν ὁ ἥλιος καταυγάζῃ τὴν λευκότητα τοῦ τοίχου και ἐπὶ τῶν κλώνων τοῦ πλησίον δένδρου ὀρχήστρα ὅλη πτηνῶν ὑμνῆ τὴν ἐμφάνισιν τῆς αὐγῆς, ἀληθῶς ἡ κατοικία αὕτη προκαλεῖ τὸν φθόνον και θαυμασμόν και τῶν μᾶλλον δυσκόλως ἱκανοποιουμένων θνητῶν.

Αὕτη ἦτον ἀναμφιβόλως και ἡ γνώμη μικροῦ στρουθίου, ὀκνηροῦ τῶν ἀγρῶν και στεγῶν πλανωδίου, κλέπτου τῶν ἀμπέλων και ἀναδενδράδων, τὸ ὁποῖον ἡ ὠραία προία τῆς 1ης Ἀπριλίου εὗρεν ἐκεῖ ἐγκατεστημένον. Ἐκκοφευτικοὶ πιπισμοὶ μὲ καλοῦσιν εἰς τὸ παράθυρόν μου, και τί βλέπω; Τὴν μελαγχροινὴν κεφαλὴν τοῦ μικροῦ ἀθιγγάνου βιάζουσιν τὴν θύραν τῆς φωλεᾶς μὲ μεγάλους ραμφισμούς, ἥτις και ὑποχωροῦσα εὐρύνεται ὑπερμέτρως. Μετὰ μικρὰν ἔτι προσπάθειαν ὁ μικρὸς εἰσδύει εἰς τὴν φωλεάν και χάνεται ἐν αὐτῇ. Πόσον γλυκῶς θὰ ἀνεπαύθη τὸ κακὸς τοῦτο μικρὸν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ παραδείσου, ἐπὶ τῶν μικρῶν και μαλακῶν πτελῶν και τῶν ἐκ τριχῶν και μαλλίνων τεμαχίων στρωμάτων, ἅτινα αἱ μικραὶ χελιδόνες εἶχον συλλέξει ἐκ τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως σημείων. Ὁ ἀλήτης, ὁ τυχοδιώκτης εὐρίσκειτο ἤδη ὑπὸ στέγην! Ὁ ὀκνηρὸς εἶχε τὸν μαλακὸν ἐξώστην του μεταξὺ τῆς οἰκίας και δύο ὠραίων δασοκόμων δένδρων! Ὁ οὐδαμοῦ ἔχων θέσιν εἶχεν ἤδη ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνα! Καὶ ὑπερήφανος ὡς κατακτητῆς ἐφαίνετο λέγων· βλέπετε! εἶμαι ἤδη και ἐγὼ ἰδιοκτῆτης και κύριος οἴκου!

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἄθλιος ἦλθε συνοδευόμενος και ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἡμίσειός του, εἰς ὃ ἐφαίνετο προσφέρων τὸ ἥμισυ τῆς νέας κατοικίας του. Τὸ ἄρρεν εἰσῆλθε πρῶτον, ἐξῆλθε μετὰ ταῦτα ταχῶς κροτοῦν τὰς πτέρυγας και προσεκάλεσε διὰ μικρῶν φωνῶν τὴν σύντροφόν του νὰ τὸν μιμηθῆ, ἐνῶ ἡ μικρὰ φιλάρεσκος ἔμενεν ἐνδοιάζουσα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς φωλεᾶς μὲ ὑψος παρὰδοξόν, ἀναποφάσιτος, ὡσεὶ θέλουσα, ἀλλὰ μὴ τολμῶσα νὰ εἰσέλθῃ. Τέλος ἐφάνη καταπεισθεῖσα.

Πτωχά μου χελιδόνες! Ἐὰν εἰξεύρετε εἰς τίνων ἀχρείων ληστῶν τὰς χεῖρας περιέπεσεν ἡ ἀγνὴ κατοικία σας! Ἄλλ' ὁ θεὸς εἶναι δίκαιος! Καὶ οὐδεὶς ἄρπαξ και κλέπτης τῆς εὐτυχίας τῶν ἄλλων μένει ἀτιμώρητος.

Ἡ σκανδαλώδης αὕτη κατάστασις διήρκει ἀπὸ ὀκταήμερου ἤδη. Ἡ μικρὰ τοῦ σπουργίτου σύντροφος θὰ ἐγένετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν μήτηρ. Καὶ ὁ σύντροφός τῆς ὑπὲρ ποτε στοργικώτερος διήρξατο ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας πλησίον τῆς ἐν τῇ μικρᾷ φωλεᾷ.

Αἰφνης πρῶϊάν τινα περιχαρῆς τερτίσμα ἀντηχεῖ εἰς τὸν παρὰ τὴν φωλεάν ἀέρα. Ἦσαν αἱ χελιδόνες! Ἀνεγνώρισα τὸ ἄσμα των και ἡ συγκινήσις μου ὑπερέβη ἤδη πᾶν ὄριον. Τὰ μικρὰ πτερά των ἦσαν εἰσέτι κατασκονισμένα ἐκ τῆς μακρᾶς ὁδοπορίας, ἐφαίνοντο δ' ἔχουσαι μεγίστην ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Ἐποθετήθησαν ἐν γραμμῇ ἐπὶ τοῦ προεξέχοντος πλαισίου τοῦ παραθύρου, ἀπὸ καιροῦ δ' εἰς καιρὸν ἀνὰ μία ἐκ τούτων ἔκαμνε τὸν γύρον τῆς περὶ τὴν κατειλημμένην φωλεάν, μεθ' ὃ και ἐπανήρχετο εἰς τὴν θέσιν τῆς. Τὸ ζευγὸς τῶν στρουθίων, ἄφωνα ἐκ τοῦ φόβου ἀναμφιβόλως, ἐντρεπόμενα ἤδη και συναισθανόμενα τὴν ἐνοχλήν των προσεπάθον νὰ κρυφθῶσιν ὅσον ἠδύναντο εἰς τὸ βάθος τῆς φωλεᾶς.

Μετὰ πλήρη και ἐντελῆ τῆς φωλεᾶς ἀναγνώρισιν οἱ νόμιμοι κύριοι τῆς συληθείσης φωλεᾶς ἐφάνησαν ἐννοήσαντες καλῶς τί εἶχε συμβῆ. Ἐπανειλημμένως οἱ ἄρρενες ἐπέταξαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς φωλεᾶς, ἔρριψαν βλέμμα ταχὺ ἐπὶ τοῦ ἄρπαγος ζευγὸς και συνηώθησαν πάλιν μετὰ τῶν συντρόφων των. Τότε παρευρέθη εἰς ἀληθῆς συλλαλητήριον πτηνῶν. Πάντα ὠμίλου συγχρόνως, ὅχι ὡς πρὶν τερετίζοντα περιχαρῶς, ἀλλ' ἐκπέμποντα ἄγρια και ὀργίλα πι, πι και πιὸ πιὸ. Ὁ Δημοσθένης πρὸ τῆς χρήσεως τῶν χαλίκων δὲν θὰ ἐδημηγόρει εὐκολώτερον αὐτῶν.

Μετὰ δέκα περίπου λεπτῶν συζήτησιν και συνδιάσκεψιν, καθ' ἣν ἀναμφιβόλως διάσημοι διεκρίθησαν ῥήτορες, ἐπῆλθε σιγὴ τρομερὰ και ἀπειλητικὴ. Σοβαρὰ ἀποφάσεις εἶχε ληφθῆ. Τέσσαρες χελιδόνες αἱ μεγαλύτεραι και ἰσχυρότεραι ἔπρεξαν και ἐποθετήθησαν ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς φωλεᾶς και δι' ἐνὸς νεύματος συνθηματικῶς πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐπέταξαν ἀνὰ διαφόρους διευθύνσεις.

Τὰ στρουθία μᾶλλον περίλυπα γινόμενα δὲν ἐκινούοντο ποσῶς τῆς θέσεώς των. Ἄλλως τε οἱ φύλακες ἠγγύοντο ἀποφασισμένοι νὰ ἐμποδίσωσι διὰ ραμφισμῶν πᾶσαν ἀπόπειραν ἀποδράσεως.

Μετ' ὀλίγον ἡ αὐλὴ ἦτο πλήρης περιχαρῶν και πάλιν τερετισμάτων. Ὑπερδικασταὶ χελιδόνες, κληθεῖσαι εἰς βοήθειαν, ἐκ τῶν κήπων, ἐκ τῶν λοιπῶν τῶν οἰκιῶν ὑποστέγων, ἐκ τῶν δένδρων εἶχον συρρεῦσαι φέρουσαι ἐπὶ τοῦ ράμφους ἡ μὲν φύλλον, ἡ δὲ πετράδιον, ἡ δὲ ἄχυρον, ἡ δὲ ψύγμα ἀσβέστου. Καὶ ἐνῶ αἱ τέσσαρες φύλακες ἀπεμακρύνοντο ἀφίνουσαι ἐλευθερὰ τὴν θύραν τῆς φωλεᾶς, ὁ μικρὸς στρατὸς ἐποιεῖτο τακτικὴν ἐφοδὸν μετὰ καταπληκτικῆς ψυχραιμίας και θαυμασίας πειθαρχίας συσσωρεύων τὸ ὑλικόν ἐπὶ τῆς θύρας και τειγίζων ἐν τῇ φωλεᾷ τὸ ἀτυχῆς ζευγὸς, ὅπερ οὕτως ἐθάπτετο ζῶν ὑπὸ τὰ ἐκδικητικὰ των μικρῶν πτηνῶν τείχη. Ἡ ἐργασία τοῦ τειγισμού διήρκεσε δέκα λεπτά. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἠκούε τις ἐκπεμπομένης ἐκ τῆς ἐρωτικῆς φωλεᾶς, ἥτις εἶχεν ἤδη μεταβληθῆ εἰς τάφον, ἐναγωγίους διαμαρτυρήσεις, στεναγμούς, θρήνους, ἐπικλήσεις οἴκου! Ἄλλ' οἱ δικασταὶ ἔμειναν ἄκαμποι. Οἱ δῆμοι δὲν ἔχουσιν ποσῶς καρδίαν. Ἦδη τὰ χεῖλη τῆς φωλεᾶς εἶχον ὠρισμένως συγκολληθῆ και ὅταν σιγὴ νεκρικὴ διεδέχθη τὸν πρῶτον θόρυβον, ὅταν τὰ δυστυχῆ στρουθία ἀσφυκτιῶντα ἐν τῇ νυμφικῇ παστάδι ἀπέθανον ἐναγκαλιζόμενα εἰς ὕστατον ἀγάπης φίλημα, αἱ χελιδόνες θριαμβεύουσαι ἐφαίνοντο ἀπευθύνουσαι αὐτοῖς τοὺς ἐξῆς λόγους: Ὑπεξηρέσατε τὰ δικαιώματά μας. Ἐμολύνατε τὴν κοιτίδα των τέκνων μας. Ἀπολαύσατε ἤδη τοὺς καρπούς τῆς κακῆς πρά-

ξείας σας, ἀποθνήσκοντες ἐν τῇ νυμφικῇ κλίνῃ σας, πρὶν ἢ αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν τῆς μητρότητος.

Ἦδη ὅστις θέλει ἃς ἀποποιήθῃ εἰς τὰ πτηνὰ γλώσσαν, σκέψεις, καρδίαν. Ἡμεῖς πειθόμεθα ὅτι ἐκ παραλλήλου πρὸς ἡμᾶς και αὐτὰ σκέπτονται, αἰσθάνονται και λαλοῦσι, ὡς πᾶν δημιουργημα πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ πλάστης ἐχάρισε ζῶν και αἰσθήσεις.

Ἡ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΖΥΓΙΩΝ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ

Ἐπιτρέπεται λοιπὸν και μεταξὺ συζύγων ἐθιμοτυπία; ἐρωτᾷ ἡμᾶς δι' ὀλίγων γραμμῶν κύριός τις, ὅστις ἐκπλήσεται, διὰ τὴν σύγχερον ἀνατροφὴν τῶν νεανίδων, αἵτινες ἐννοοῦσι νὰ ὑποβάλλωσι και ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενειακῇ ἐστία τοὺς συζύγους των εἰς ἀφορήτους τῆς ἐθιμοτυπίας νόμους. Ἄλλ' οὔτε εἰς τὸ σπίτι μου λοιπὸν δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ λέγω ὅ,τι αἰσθάνομαι και ὅπως τὸ αἰσθάνομαι; προσθέτει.

Μάλιστα και ἐν τῷ οἴκῳ, ἀπέναντι τῶν τέκνων, τῆς συζύγου και αὐτῶν ἔτι τῶν ὑψηρῶν ἀνάγκη τὰ τηρεῖται ἡ ἐθιμοτυπία ἐκείνη, ἡ ἐπιβαλλομένη και εἰς τὰς λοιπὰς κοινωνικὰς σχέσεις μεταξὺ ἀνθρώπων καλῶς ἀνατετραμμένων. Ἰσως ἐν τούτοις ἡ λέξις ἐθιμοτυπία δὲν ἀποδίδει ἀκριβῶς τὴν σημασίαν τῆς μεταξὺ οἰκείων ἐπιβαλλομένης συμπεριφορᾶς. Ἡ εὐκοσμία και ἡ λεπτότης, τὰ εὖσπλα ταῦτα ἄνθη, ἅπερ ἰδίᾳ ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ ὀφείλουσι νὰ βλαστάνουν και ἀναπτύσσονται, ἀποτελοῦσι τὸν γνώμονα τῆς μεταξὺ οἰκείων και ἰδίᾳ συζύγων συμπεριφορᾶς.

Εἶναι οἰκτρῶς ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφιετῆ τις κατ' οἶκον ἐλεύθερος εἰς ἐκδήλωσιν ἀγενῶν και βαρβάρων τρόπων, εἰς ἐξωτερικεῖσιν αἰσθημάτων, ἅτινα φέρουσι τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἐὰν ξένος τις ἀντιληφθῆ αὐτῶν. Μέγας τις σοφὸς εἶπέ ποτε, ὅτι κατ' οἶκον ὀφείλομεν νὰ φέρωμεν τὰ βελούδινα ἐνδύματά μας, ἐνθα ἐκτιμῶνται και εὐπρεπῶς στολιζοῦσι και τοὺς περὶ ἡμᾶς τέρπουσι, και ὅχι ἀνὰ τὰς κοινοὺς τριόδους, ἐν αἷς ἀνωφελῶς καταστρέφονται. Διὰ τούτου ὑπενόει ὅτι ὀφείλομεν νὰ δεικνύωμεν εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς τὸ γλυκὺ πάντοτε και πρᾶον τοῦ χαρακτήρος μας, οὐδέποτε τὸ τραχὺ και ἀπότομον.

Δυστυχῶς πολλοὶ και πολλοὶ ἐξ ἡμῶν φυλάττουσι τὰ βελούδινα ἐνδύματά των διὰ τοὺς ξένους, ὁ οἶκος των δὲ μεταβάλλεται εἰς ἄντρον σκοτεινόν, ἐν ᾧ μνηκθυμοὶ μόνον και στόνοι και ρυπαρότης πνεύματος και ψυχῆς διαλάμπει.

Ὅταν δύο ὑπάρξεις εἶναι συνδεδεμένοι ἐφ' ὅρου ζωῆς συμφέρον ἀμοιβαῖον και ἀπαραίτητον δι' ἀμφοτέρους εἶναι, εὐτύχημα δὲ διὰ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκογενείας μέλη ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῆς εὐκοσμίας και λεπτότητος εἰς τὰς μεταξὺ των σχέσεις. Καὶ αὐτὴ τὴν δυσθυμίαν ὀφείλουσι διὰ παντὸς τρόπου νὰ κατανακῶσι, διότι αὕτη σκιάζει και ἀμαυροῖ τὸν οἰκογενειακὸν ὄριζοντα, οὕτως ἡ ἀτμόσφαιρα ἀποβαίνει διὰ τὰ τέκνα και διὰ τοὺς ὑψηρέτας αὐτοὺς ἔτι ἀσφυκτικῆ.

Δὲν ἀπαιτεῖται δ' ἕκτακος ὀξύδερκεια, ὅπως ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ ψυχρότης, αἱ ἐριδες συνεχῶς δὲ και αὐτὸ τὸ διαζύγιον ἔχουσιν ὡς ἀρχὴν τὴν ἑλληψιν ἀβρότητας και εὐκοσμίας μεταξὺ τῶν συζύγων. Ἐὰν οἱ ἄνδρες μετεχειρίζοντο τὰς ἰδίας συζύγους μετὰ τῆς ἀβρότητας μεθ' ἧς μετεχειρίζονται τὰς τῶν ἄλλων, και ἐὰν αἱ γυναῖκες προσεπάθον νὰ φαίνωνται:

πρὸ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν τόσοσιν θελκτικαί, φιλομεριδεῖς και εὐχάριστοι ὅσον μετὰ τῶν ξένων, βεβαίως ἡ λέξις διαζύγιον θὰ διεγράφετο ἐκ τοῦ λεξιλογίου τοῦ γάμου.

Δυστυχῶς τὰ χαρακτηρίζοντα τὰς μεταξὺ τῶν δύο συζύγων σχέσεις συνοψίζονται εἰς τὰ ἀκόλουθα, κατὰ σοφόν τινα, γνωρίσματα: Βλέπετε εἰς ὁμήγουσιν κύριον εὐπροσήγορον και χαρίεντα μεθ' ὅλων τῶν κυριῶν, ψυχρὸν δὲ μόνον πρὸς μίαν, ἔστω και ἐὰν αὕτη εἶναι ἡ ὠραιότερα; Εἶναι ἡ σύζυγός του. «Συναντᾶτε ἐν τῇ ἐξοχῇ ζευγὸς, τὸν ἄνδρα βαδίζοντα ἐμπρὸς και τὴν γυναῖκα κινδυνεύουσαν νὰ διέλθῃ τάφρον, χωρὶς οὐδεὶς νὰ προσέχη εἰς αὐτήν; εἶναι σύζυγοι».

«Βλέπετε ἄνδρα και γυναῖκα σιωπηλοὺς ἐντος ἀμάξης και βλέποντας ἐπιμόνως πρὸς τὰ ἔξω διὰ τῶν ἀντιθέτων θυρίδων; εἶναι σύζυγοι».

«Βλέπετε κυρίαν, ἥς τὸ χειρόκτιον πίπτει κατὰ γῆς και ἄνδρα διὰ τοῦ βλέμματος ἐπιτάσσοντα αὐτῇ νὰ κύβη και τὸ λάβῃ; εἶναι σύζυγοι».

«Βλέπετε τέλος γυναῖκα φορτωμένην μὲ δέματα, μὲ ἐπανωφόριον και ἀλεξήλιον ἔτι και ἄνδρα παρὰ τὸ πλευρόν τῆς ἔχοντα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν νώτων; εἶναι σύζυγοι».

Αὗται εἶναι αἱ ἐθιμοτυπίαί, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ἐπιστέλλων ἀδημονεῖ;

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Ἀσύνηθες κατ' αὐτὰς παρατηρεῖται ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν φυλακισμένων, ὧν ἡ θέσις τὸν οἶκτον και τὴν συμπάθειαν και τῶν μᾶλλον σκληρῶν και ἀπανθρώπων προκαλεῖ. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα διὰ τῶν τῇ εὐγενῇ Αὐτῆς πρωτοβουλίᾳ ἰδρυθεῖσων εἰς διάφορα Ἑλληνικὰ κέντρα Ἀδελφοτήτων τῶν Κυριῶν, ἐργάζεται μετὰ τῶν σωματείων τούτων πρὸς βελτιώσιν πως τῆς τύχης τῶν ἀτυχῶν καταδικῶν.

Ἀφ' ἐτέρου ὁ ἐνθερμος τῶν δεινοπαθημάτων αὐτῶν κηρὺς κ. Φ. Παρασκευαΐδης, ὁ ἀκάματος και ἀληθῶς φιλάνθρωπος οὗτος πατριώτης διὰ τῶν ὠραίων και συγκινητικωτάτων ἔρθρων του προσεκάλεσε γενναίας δωρεὰς ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεως τῶν διὰ δικαστικὰ ἐξόδα κρατουμένων. Οὕτω ἀπέδωκε κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας εἰς τὰς οἰκογενείας των τόσους δυστυχεῖς, οἵτινες ἐπὶ ζωῆς θὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομά του, συνεώρητα δὲ ἐν Αἰγίνῃ τὸ Πάσχα, ἐνεργήσας νὰ χορηγηθῶσι και παρὰ φιλανθρώπων δωρεὰ ἐξ ἀμῶν, ἐρυθρῶν ὠῶν και ἄλλων βοηθημάτων.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀφ' ἐτέρου ἐνετείλατο πρὸς τὴν ἐν Χαλκίδι πρόεδρον τῆς ἐκεῖ Ἀδελφότητος κ. Καραπάνου. ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῇ ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐκεῖ φυλακαῖς κρατουμένων διὰ δικαστικὰ ἐξόδα καταδικῶν. Διὰ τοῦ ἐπίσης δὲ μετὰ ζήλου και ἀφοσιώσεως ἐργαζομένου ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου κ. Λαμπάκη ἀπέστειλεν ἐκ τοῦ ἰδίου τέρου τῆς ταμείου γενικὴν ἐξόφλησιν τῶν διὰ τοιαῦτα χρεῖα κρατουμένων, οἵτινες οὕτω ἀπεδόθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὰς εὐλογούσας τὸ ὄνομά τῆς οἰκογενείας των.

Ὑπὲρ τοῦ Γεροντάρη τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος κρατουμένου και ἀποστειλάντος εἰς τὰς συνεργάτιδας τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἀνὰ ἐν ἐξωγραφισμένον ὠν τοῦ Πάσχα ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὰ ἐξῆς ποσὰ παρὰ τῶν κ. κ. Ἀγαθονίκης Ἀντωνιάδου δρ. 10, Εὐρυδίκης Βοῖλα δρ. 5, Εὐφροσύνης Κάρπου δρ. 5, Ἐκνηθίπης Καλοσύτη δρ. 5,

Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη δρ. 5, 'Αριστέας Κυριακού δρ. 5, 'Αθηνάς Βασιλειάδου δρ. 3 και 'Αγγελικῆς Παπαρέσκου δρ. 1 και 'Ανανιώου δρ. 2.

Η νεαρὰ μάλιστα δεσποινίς Καλοστύπη, ἥς ὠραίους στίχους πολλαίς ἰδημοσίευσεν ἡ «'Εφ. τῶν Κυριῶν» συνᾶδουσε τὴν δωρεάν της διὰ τοῦ ἐξῆς διστίχου :

Τὴν ταπεινὴν μου συνδρομὴν μὲ δάκρυ εὐπλαγγχίας εἰς τὸν πτωχὸν καταδίκον προσφέρω ἀπὸ καρδίας, Κι' ἐξ οὐρανοῦ τῷ εὐχομαι τὴν συνδρομὴν ἐκείνην, ἥτις γλυκεῖαν χορηγεῖ εἰς τὴν ψυχὴν γαλήνην.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Αἱ παραστάσεις τῆς Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος κ. Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου ἐσυνεζήτησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας μετὰ τῆς αὐτῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ κοινού.

Καὶ ὡς Λουκρητία Βόργια, καὶ ὡς Μῆδειά ἡ καλλιτέχνης μας ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Δὲν θὰ ἐπίστευε τις διὰ τῆς λεπτοφυΐας, ἀσθενικῆς, καὶ εὐαίσθητος Μαργαρίτα ἡδύνατο μετὰ βλίπτῃ τὸσον τελείως εἰς Μῆδειαν. Τὸ ἀγέρον τοῦ ὕφους, τὸ ἄγρον ἐκ τῶν τῆσεων τοῦ συνειδήτους καὶ τῆς προσδοκίας πρόσωπον, ἡ μαύρη καὶ στυγνὴ ἀπειρία τῆς τὸσον δαιωῆς δοκιμαθείσης γυναικείας ταύτης ψυχῆς, τέλος τὰ τὴν ψυχὴν της ἐκ βάρων συγκλονίζοντα ἄγρια πάθη ἢ κ. Παρασκευοπούλου διεμνηνεύει μετὰ δυνάμει ἀκαταμάχητου, κρατῶσα ὀλόκληρον τὸ ἀκρασθήριον τῆς ἐν ἀδιαιπτῶτῃ συγκινήσει καὶ θαυμασμῷ.

Πῶσον ὠραία καὶ μὲν ἀπόστολον παράκαλει τὸν Ἰάσωνα νὰ τῆ ἀποδώσῃ τοὺς υἱούς. Πῶς ἡ δὴ ὠραία αἶμα τίγρις ἐκείνη τῆς ἐκδικήσεως μεταβάλλεται εἰς ἡμερον ἀρνίον, εἰς περιπαθὴ καὶ ἄγρον ὑπαρξίν, καθ' ἣν στιγμὴν μετ' ἀγάπης παραφύρου ἐναγκαλιζέται καὶ καταφιλεῖ τὰ τέκνα της.

Τὸ μέρος τῆς κ. Παρασκευοπούλου ὡς Μῆδειας εἶναι πολὺ δυσκολώτερον τοῦ τῆς Μαργαρίτας. Ἄλλως αὐτὴ μόνη ἔδω συγκρατεῖ ὅλον τὸ ἀκροατήριον. Τὰ λοιπὰ πρόσωπα καὶ ἰδίως ὁ κ. Κοτοπούλης ὑποδύονται μὲν καλῶς τὸ μέρος των, ἀλλ' αἱ ἐνδυμασίαι των εἶναι τὸσον πτωχά, ὁ χορὸς καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ βασιλέως τὸσον ἑλλιπῆς, ὁ δάκνομος τῆς σκηνῆς τὸσον γυμνός, ὡστε ἡ μεγαλοπρεπὴς αὐτὴ τραγωδιὰ ἀπόλλυται τὸ ἀρχαῖον ἐπιβάλλον μεγαλεῖόν της.

Εἰς τοῦτο δὲν εἶναι βεβαίως ὑπεύθυνοι οἱ ἠθοποιοὶ μας. Τί νὰ πράξωσιν ἄνευ πόρων, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης παρ' οὐδενὸς ὑποστήριξεως. Εἶναι θαῦμα ἀληθινῶς πῶς κατορθοῦν νὰ ἀνατιθῶσιν τοιαῦτα ἔργα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι, σήμερον τέλος ὅτε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σκηνὴ ἀπέκτησε μίαν τοιαύτην δραματικὴν προσωπικότητα, ἐλπίζομεν ὅτι ἢ ὁ δῆμος Ἀθηναίων, ἢ ἡ Κυβέρνησις, ἢ πολυτάλαντοι ὁμογενεῖς, θελοῦσι προσφέρει ἐπιχορηγήσιν τινα γενναίαν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον, ἵνα τοῦτο διὰ τῆς καταλλήλου συμπληρώσεως τοῦ θεάσου καὶ πλουτισμοῦ τῆς σκηνῆς καταστῇ ἀνάξιον τῆς καλλιτέχνιδος, ἥτις ἀπὸ τῆς ἐμφανισεῶς της νέαν καὶ ὠραίαν ἐνεφύσησεν ἐν αὐτῷ ζωῆν. Ἦν πλὴν τῶν ὀμολογουμένων ὑποκριτικῆς δυνάμει τῶν κ. κ. Βοναέρρα καὶ Κοτοπούλη, ἢ κ. Παρασκευοπούλου εἶχεν ἔτι τρία ἢ τέσσαρα ἀνάλογοι ἀξίας πρόσωπα, ὁ θιάσος οὕτως θὰ ἐπέτειλε ἀληθῆ θαύματα.

Ἐκείνῳ μόνον διὰ τὸ ὅποσον ὁ θιάσος εὐθύνεται καὶ ὅπερ καταστρέφει κατὰ μέγα μέρος τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κοινού εἶναι ὁ υποβολεύς, ὁ δῆμιος οὗτος τῆς κ. Παρασκευοπούλου. Ἐννοεῖ ὁ κύριος αὗτος ἐκ τῆς κρύπτῃς του νὰ ἀπαγγέλλῃ μετ' ἴσης ζωηρότητος καὶ μᾶλλον μεγαλοφωνίας καὶ αὐτῶν τῶν ἠθοποιῶν. Οὕτω οἱ ἰδιοὶ τοῦ ἐλαργυγιασμοῦ καταστρέφουσι τὸ γόητρον τῆς ὑποκρίσεως, ἀπασχολοῦσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ, διεγείρουσι τὴν ἀνανάκτησιν του, καὶ τὰ ὠραιότερα οὕτω τῶν δραμάτων μέρη καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀφορητοῦ αὐτοῦ υποβολεύου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ σωματείου τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως. Οἱ κληρονόμοι τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀποδιδώσαντος αἰοδίουμο Παπᾶ προσήνεχον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας δρ. 250 ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τῆς πόλεως μας σωματείου τῶν Θυγατέρων τοῦ βασιλέως. Τὸ σωματεῖον τοῦτο πλὴν τῶν ἀνιάτων δυστυχῶν γυναικῶν, ἀς μέχρι τοῦδε συντηρεῖ καὶ περιθάλπει ἐβήρισε κατ' αὐτὰς καὶ ἐξηλοντάδραχμον μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν εἰς πτωχὴν κόρην ὑπὸ φρικτούς καὶ ἰσοθίου νόσου βασανιζομένην καὶ διατωμένῃν μετὰ τῆς γραίας μητρὸς της ἐν μεγίστῃ ἀθλιότητι.

Διὰ τῆς βοηθείας ταύτης ἀνακουφίζονται πῶς αἱ δυστυχεῖς αὗται ὑπάρξει. Τὸ νέον βραβεῖον τοῦ Ἀμαλείου Ὁρφανοτροφείου. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τῆς ἀτυχῆς καὶ λατρευτῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ πατρ' ἡμῶν διακεκριμένου ἱατροῦ κ. Ι. Λυμπριτοῦ, ἐγένετο ἐν τῷ Ἀμαλείῳ Ὁρφανοτροφεῖο συγκινητικωτάτῃ ἡ τελετὴ τοῦ χιλιοδράχμου βραβεῖου, τὸ ὅποσον ὁ ἀτυχῆς πατὴρ ἱδρυσεν εἰς μνημόσυνον μὲγα τῆς προῦρας ἀπὸ τῆς ἀγάλης του ἀποστάσεως κόρης. Τὸ βραβεῖον ἔδωθ' εἰς τὴν ἐπιμελεστῆ-

ραν τῶν ὄρφανῶν, ἥτις μετὰ δακρῶν ἐγγνωμοσύνης θὰ μνημονεύῃ πάντοτε τὸ ὄνομα τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ εὐεργετίδος της.

Θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμός». Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἔνωσιον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως ἀνεγνώσθη ὑπὸ μὲν τῆς προέδρου τῆς ἐφορείας κ. Ἐργενείας Συγγροῦ ἡ λογοδοσία τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ 1 Μαρτίου 1891 μέχρι 29 Φεβρουαρίου 1892, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἡ ἐξελεγκτικὴ ἔκθεσις αὐτοῦ, ἐπικυρούσα καθ' ὅλοκληριαν τὸν ἰσολογισμόν καὶ ἐξείρῳσα τὴν τηρουμένην λογιστικὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν ὑπὸ τῆς ταμίου τοῦ θεραπευτηρίου καὶ τῶν ἄλλων διαχειριζομένων τὴν περιουσίαν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀκροασαμένη τὰς ἐκθέσεις ηὐχαρίστησε πάντας τοὺς ἐργαζομένους καὶ συνεζήτη τὴν ἐφορίαν διὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τοὺς καταβαλλομένους κόπους. Κατὰ τὸν ἰσολογισμόν τοῦτον τὰ μὲν ἔσοδα τῆς ἐτησίας περιόδου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 374.007 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραμὰς 163.33 προέκυψε δὲ περισσῆμα δρ. 110.904. Εἰσῆλθον ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ κατὰ τὸ ὑπὸ λογοδοσίαν ἐτους· ἀσθενεῖς 946 μετὰ τῶν ἀπομεινάντων τοῦ προηγουμένου ἐτους οἱ νοσηλευθέντες ἀνῆλθον εἰς 1082, ἐνοσηλεύθησαν ὅλοι οὗτοι ἐπὶ ἡμέρας νοσηλείας 40020, ἐξ ὧν δωρεὰν ἀσθενεῖς 760 ἐπὶ ἡμέρας 30935 καὶ ἐπὶ μετρία πληρωμῇ 322 ἐπὶ ἡμέρας 9085. Αἱ γενόμεναι ἐγχειρήσεις ἀνῆλθον ἐντὸς τοῦ ἐτους εἰς 351, ἐξ ὧν λακροτομίαι 30· ὁ μέσος ὅρος τῆς ἡμερησίας δαπάνης δι' ἕκαστον ἀσθενῆ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ ἔξοδα, μισθοῦ, τροφῆς κλπ. συνίσταται εἰς δρ. 4,07. Πλὴν τῶν ἰσωτηρικῶν ἀρρώστων, καθ' ἕκαστην σχεδὸν προσέρχονται εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν» πλέον τῶν 60 ἀσθενῶν ἑσωτερικῶν, οὗς οἱ ἱατροὶ κκ. Ν. Γ. Μακκάς καὶ Ἰουλ. Γαλδάνης μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτῶν ἐπισκέπτονται δωρεάν. Ἀδειφαὶ δὲ ἐκ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀποστέλλονται εἰς ἑξωτερικὰς κατ' οἶκον νοσηλείας. Ὁ «Εὐαγγελισμός» οὗτος διοικούμενος παρέχει τὰς φιλανθρωπίας ἐυεργεσίας του εἰς τὸσον πάσχοντα. Εὐχῆς ἔργον δὲ θὰ εἶναι ὅπως ἡ φιλανθρωπία πάντοτε παρέχῃ τῷ καθιδρύματι τοῦτον τὴν συνδρομὴν της πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΓΙΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἔδοθη ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ μεγάλη συναλλία ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς παροικίας. Τῆς συναλλίας ταύτης μετέσχον λίαν εὐγενεῖς ἢ γνωστὴ ἀνὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον διαπρεπῆς καλλιτέχνης κ. Καρανίκας-Βρέμης, ἡ περιεκλλῆς βραβυὴ Κούν, καὶ οἱ κ. κ. De Meis, Rubele καὶ Pernice. Τὰ ἐκτελεσθέντα ἐκ στήθεος ἐκλεκτὰ τεμάχια τοῦ Chopin, Liszt, Verdi, Wagner, Davidoff ἐπέτυραν τὸν θαυμασμόν τοῦ ἐλεγκτοῦ κοινού, ὅπερ ἐπανειλημμένως ἐχειροκρότησε ἰδίως τὰς κυρίας, πρὸς ἀς προσηνέχθησαν καὶ δύο ὠραϊώτατα ἀνθοδέσμα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πολλοὶ καθηγῆται καὶ φοιτητῆται ἐξεδραμον εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὕφηγτοῦ κ. Μυλωνᾶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐθι ἐραχνοτήτων.—Διωρῖσθη καθηγῆτῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τοῦ μαθηματικῆς ἱστορίας καὶ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Ρωμ. Δικαίου ὁ προταθείς ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς ὁ ὕφηγῆτῆς κ. Ν. Δημαρᾶς.—Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν χειρογράφων ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἦν κατεῖχεν ἄλλοτε ὁ ἀείμνηστος Ι. Σακκελίων, διωρῖσθη ἐπαξίως ὁ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀρχαῖος τῆς «Ἑθνομᾶδος» διευθυντῆς κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Π. Μ. Σακράντα Ἐκκλησιαστῆς. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Γράφομεν εὐχαρίστως, παρέχουσαι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.—Καν Μ. Εὐ. Καβάλαν. Μυρίας καὶ θερμὰς εὐχαριστίας. Τὴν διευθύνειν τῆς ἐν λόγῳ κυρίας ἀγνοῶ, διότι ἔπαυσα νὰ ἀποστέλλω τὴν Ἑφημερίδα ἐνεκα τῆς ἀταξίας τῶν ταχυδρομείων εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Βαρβαρίας.—Καν Α. Σ. Ἀθήνας. Διατὶ μᾶς στερεῖτε τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νὰ σὰς βλέπωμεν ἐνίοτε; Χρήματα ἐλήφθησαν. Συμμορφώθημεν ὁδηγίαις σας.—Καν Δ. Α. ἑρκυραν. Ὁ ἀεὶ δημοσιεύετο εὐχαρίστως ἐὰν ἐνεκρίνετο. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε σὰς ἐγγράφομεν συνδρομήριαν ἐν τῇ «'Εφ. τῶν Κυριῶν».—Καν Μ. Β. Βορδῶ. Τα φύλλα πέμπονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε διευθύνειν: Rue Huguerie 29. Γράψατέ μας ἐὰν ἦδη λαμβάνονται τακτικῶς.—Καν Α. Π. Ἄνω Βῶλον. Ἐλήφθησαν δρ. 2, συνδρομῆται σας εἰς τὸ Σωματεῖον τῶν Θυγατέρων τοῦ Βασιλέως. Μυρίας εὐχαριστίας ἐν ὀνόματι τῶν ἀτυχῶν πλασματικῶν, ἀτίνα βοήθειε.—Καν Α. Κ. Κωνσταντῆζαν. Ποιοὶ ἀριθμοὶ σὰς λείπουν; Γνωρῖσατέ μας τοῦτο πρὸς ἕκαστον ἀποστολὴν αὐτῶν.—Καν Ν. Π. Κ. Βραχῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπέλληλον δὲν εἶχε σημεῖωσι τὸ ἔμβλημα τῆς 4 Ἰουνοῦ. Συγγνώμην διὰ τὸ ἀκούσιον λάθος.—Καν Μ. Α. Β. Σῆρον. Εὐγενὴς ἐπιστολὴ σας μετὰ συνδρομῆται

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Διατηρήσεις ἀγκιναρῶν. Ἐκλέξατε ὠραῖας ἀγκινάρας, κόψατέ τας εἰς δύο τεμάχια, ἀφαιρέσατε τὸ ἑσωτερικὸν τριχῶμα, κόψατε ὅλον τὸ πρᾶσιον τῶν φύλλων ζεματίσατέ τας ἐπὶ 10 λεπτά καὶ ἀποσταλάξατε καλῶς. Θέσατε ἐντὸς πηλίου δοχείου ἄλας καὶ ἀραδιάσατε μετὰ ταῦτα τὰς ἀγκινάρας σας. Κατασκευάζεται σαλαμοῦραν ἐκ 2 τρίτων ὕδατος, 1 τρίτου ὕδους καὶ 2 δρακῶν ἄλατος καὶ δι' αὐτῆς σκεπάζετε τὰς ἀγκινάρας σας. Διαλέτε βούτυρον καὶ χύσετε ἐπὶ τὸ ὄλου.

Ὅταν μετὰ καιρὸν θέλετε νὰ τὰς μεταχειρισθῆτε, τὰς ἐξαλμυρίζετε διὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ τὰς ζεματίζετε εἰς ἄφθονον ζέον ὕδωρ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, διδάσκουσα κλειδοκύμβαλον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν, ζῆτεὶ οἰκογένειαν παρ' ἢ νὰ διδάσῃ ὥρας τινας ἀντὶ τροφῆς καὶ κατεκίας. Δέχεται ἐπίσης ἀντὶ ὀρισμένων ὄρων διδασκαλίαν μόνον τροφήν. Φέρει ἀρίστως συστάσεις, συνιστᾶται δὲ καὶ παρ' ἡμῶν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΕΙΣ

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς Ἐτίας

ΑΝΘΟΚΟΜΙΑ

ὑπὸ Πέτρου Ν. Φιλαρέτου, διαλαμβάνουσα κατὰ τρόπον εὐληπτον περὶ τῆς κολλιεργείας καὶ θεραπείας τῶν διαφόρων φυτῶν καὶ ἀνθέων ὁσαδύναται νὰ εὐδοκημώσῃν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ περιέχουσα ὁδηγίαν περὶ σχηματισμοῦ κήπων, περὶ πολλαπλασιασμοῦ τῶν φυτῶν καὶ ἀνατροφῆς αὐτῶν, περὶ φυτευσεως καὶ μεταφυτεσεως καὶ περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνατροφῆς τῶν φυτῶν. Περιλαμβάνει πρὸς τούτοις σύντομον περιγραφὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς κολλιεργείας ἐκάστου τῶν ἐν ὑπαίθρῳ κολλεργουμένων φυτῶν τοῦ κολλωτισμοῦ. Τὰ ὄνηματα τῶν φυτῶν ἐτάχθησαν κατ' ἀλφαβητικὴν ἐσειράν πρὸς εὐκολωτέραν εὑρεσιν αὐτῶν.

Τὸ ἔργον συντεταγμένον ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδήμονος καὶ πεπειραμένου γεωπόνου τοῦ κ. Π. Φιλαρέτου, εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑτίας Γ. Κασδὸνῃ καὶ τιμᾶται δρ. 2, 50. Εἰς τὰς ἐπαρχίας πέμψεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ, ΚΤΛ.

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑγιεινότερα καὶ γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διὰ γαλακτερῶν θεραπεία κατέστη τοῦ σμυροῦ, ἴδιᾳ διὰ τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικοὺς καὶ ἀναιμικοὺς. Ἀφίονεν τὰ μικρὰ, ὧν ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νωπὸν βούτυρον καὶ κρέμα. Ἄλλα πῶς νὰ εὐρη τίς γάλα ἄδολον, κατόπι τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσεως ἀναμίξεως αὐτοῦ μετ' ὕδατος· Συνιστᾶται ὑμῖν τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Γιαννέτσου ἐν τῇ ὀδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 5 ὡς παρέχον γαλαπᾶν, γλυκὺ καὶ ἀρωματικώτατον, νωπὸν βούτυρον ὑπερτεροῦν καὶ τὰ ὠραιότερα τῆς Κων/πόλεως καὶ ὡς φρεσκοτάτα ἐκ τῶν ἀθηναίων χωρίων συλλεγόμενα.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

ὦ! ναί! ἡ ἐξφανισθεῖσα ἐκείνη ἐπιστολή! ὦ! ναί! ἰδοὺ αἱ περὶ αὐτῆς ὀψίαι μου δὲν ἦσαν ἐσφαλμένα.

Μαγδαληνῆ, προσέθηκεν ὁ Ροβέρτος, ὁ καιρὸς ἐπέβη. Πρέπει ν' ἀπογορευθῶμεν. Ἐντὸς δὲ τῆς ἡμέρας θα σοὶ γνωρῖσω διὰ τοῦ Γοελάν τὴν ἀπόφασιν ἢν ἔλασον

Ἡ γῆθη τρέμουσα, ἡμιθανής, μὴ δυναμένη οὔτε νὰ σκεπθῇ πλέον, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀναμνησθῇ τι. Ἄλλα πρὶν ἢ διελθῇ τὸν οὐδὸν τῆς θύρας ἐστράφη πρὸς τὸν Ροβέρτον, ὅστις τὴν ἤτενεῖε μετὰ περιπαθοῦς στοργῆς καὶ τῷ εἶπε: Ἐπιάλτης τρομερός περὶ ἐκ τὸ στήθος μου.

Νομίζω ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ὄνειρον καὶ ὅτι θὰ παραφρονήσω. Πιστεύω καὶ δὲν πιστεύω!... Καθησάχατέ με, Ροβέρτε. Ἀφύπνισε τὴν ψυχὴν μου, διότι μεθ' ὅτι καὶ ἂν εἶναι, μεθ' ὅτι καὶ ἂν συμβῇ σὲ ἀγαπᾶω καὶ θὰ σὲ ἀγαπᾶω πάντοτε.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ Κορβὸλ ἐξύπνια ἐκ τοῦ ληθαργικοῦ ὕπνου εἰς ὃν ἔδωκεν αὐτὸν ὁ τρόμος καὶ ἡ κατάχρησις τοῦ οἰνοπνεύματος τῆς προηγουμένης ἐπερας. Μὲ τὴν κεφαλὴν βρεθεῖν, μετὰ τὸ πνεῦμα νυσταλέον, ἤγερθη καὶ περτωσθῶς διεσκελίξε τὸ δωμάτιόν του, μετὰ τῶν ἑαυτὸν πῶς εὐρήθη οὕτως ἐξηπλωμένους μετὰ τὰ ἐνδύματά του, παγωμένους, σχεδὸν ἀσθενεῖς. Τὸ ἐκπρεμῆς ἐσήμανεν ἦδη τὸν ὀδηγόν.

Πάντες οἱ ἐν τῇ ἐπαύλει διανυκτερεύσαντες ἔξνιο ἐκοιμῶντο ἔτι. Μόνον οἱ ὑπέρταται ἠσχολοῦντο εἰς τακτοποίησιν καὶ καθαρισμόν τῶν αἰθουσῶν. Ἐκ τῆς περιεπαυσεως τὴν ἑπαυλιν σιγῆς καὶ ἡσυχίας ὁ Κορβὸλ ἐνόησεν ὅτι οὐδέμια ὑπόνοσος ἤγερθη, οὐδὲν οὐκάνδαλον προεκήλθη ἐκ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑσπέραν διαδραματισθέντων. Τοῦτο δὲν ἠμῶδισε τὸν ἄλλιον νὰ θεωρῇ

τὴν περίστασιν λίαν σοβαράν. Ὁ Ροβέρτος Δερὸς ὁ ἦδη λησημονηθεὶς ἐπανεφαίνετο. Πῶς ἐπὰν ἤλθεν ἐκ τοῦ κατέρωτος· ἐνῶ ἦτο καταδικασμένος εἰς δεκαετὴ καταναγκαστικά ἔργα· Μήπως ἑδραπέτευσεν ὁ ἄθλιος; Καὶ ἐτόλμησε νὰ φανῇ ἔδῳ; Ἀλλὰ τί ἐλπίζει λοιπόν; Δὲν δύναται βεβαίως τὴν ἐλαχίστην νὰ τρέψῃ κατ' ἑμῶς ὑπόνοιαν, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ μηνστή του τὸν κατήγγειλεν ὡς ἔνοχον. Μήπως κατώρθωσε νὰ εὐρη ἀπόδειξιν τινὰ τῆς ἀθωότητος του. Ἄλλ' ὄχι· τοῦτο εἶνε ἀδύνατον. Ἀλλὰ τέλος πάντων πῶς ἐπενέθη κατὰ τὴν νύκτα ταύτην;

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην σκέψιν ὁ ἄθλιος ἀνεπήδησε φρικτῶν ἐπὶ τῆς θέσεως του. Ἄλλ' ὄχι, προσέθηκε στεγνόνων τὸν ἀπὸ τοῦ μετώπου του κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀποστάζοντα ἱδρώτα. Εἶχον πειεὶ διὰ νὰ θερμανθῶ καὶ ἐν τῇ μέθῃ μου μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶδον τὸν Ροβέρτον Δερὸς, ὅτι αὐτὸς μετ' ἡμῶν εἰς τὰ ἐσπλάγη εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς συζύγου μου. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν ὀπτασίαι ἀνόητοι, ἀς ἡ περὸβισμένη φαντασία μου καὶ ἡ ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος συγκλονισθεῖσα διάνοιά μου μετὰ ἔκαμε νὰ ἴδω. Ἐκαμα μίαν μεγάλην ἄνουσιν, μὴ κατακυριεύσεσ ἑμαυτοῦ. Ἦδη ὑπολείπεται νὰ ἐπανορθώσω τὴν ἄνουσιν ταύτην, ἦν εὐτυχῶς οὐδὲς πλὴν τῆς Μαγδαληνῆς ἐνόησε.

Κατὰ τὰς ἐπικρατούσας ἐν Βάναις συνθήκας, αἱ ἐρτοαὶ, τῶν γάμων ὤρειλον νὰ παραταθῶσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς ἐγωισμὸς καὶ ἡ ματαιότης τοῦ Κορβὸλ δὲν ἐπέτρεπον ὅπως παραμειθῶσιν αἱ συνθήκαι αὗται. Τὴν ἐπαύριον οἱ προσκεκλημένοι θὰ ἐπανάηροντο, ἐν τῷ προγράμματι δὲ τῆς ἡμέρας περιελαμβάνοντο ὡς τρόποι διασκεδάσεως· συναγωνισμὸς ἐν τῇ σκοποβολῇ, θῆρα ἀνὰ τὸ ἀπέραντον ὄστος τοῦ Καρμερέτ, ἄλιαι ἐν τὰς λίμναις καὶ διὰ τῶς χωρικοῦς χοροῖς μετὰ συμποσίου, ὅπερ θὰ διήρκει ὀλόκληρον ἡμέραν.

Ὁ Κορβὸλ στραφεὶς πρὸς τὸν κῆπον εἶδεν ἦδη ἔτοιμον τὸν συμβολαιογράφον μετὰ τῆς συζύγου του, περιδιαβάζοντα ἀνὰ τὴν μακρὰν δωδροστοσίαν. Ὁ ἄθλιος ἠσχολήθη ἐπὶ τινας στιγμάς εἰς τὸν προῖνον κολλωτισμόν του, ἐβρεξεν ἐπανειλημμένως διὰ ψυχροῦ ὕδατος τὸν φλέγον μέτωπόν του καὶ διηπθύθη πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς Μαγδαληνῆς, ἥς τὴν θύραν ἐκρυσεν ἑλαφρῶς.

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἐκ τῶν κερδισάντων ἀριθμῶν τοῦ λαχείου τοῦ Ἡμ. τῆς Εἰρημ. τῶν Κυριῶν, ἐπαρουσιάσθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ παρέλαβον τὰ κερδισθέντα εἶδη. Ἡ δεσποινὶς Ρόζα Μυριαλῆ, ἐξ Ἀθηνῶν, θυγάτηρ τοῦ ἀντιπλοίαρχου τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ ἔν φόρεμα χροσὺ ἀραχνοειδῆ μεταξωτῶν. Ὁ κ. Ν. Δημητρακόπουλος, ἐξ Ἀθηνῶν ἔν φόρεμα μέλαν μεταξωτῶν. Ἡ κ. Ἐλισάβετ Γιαγκάκη ἐξ Ἀθηνῶν ἔν ἀλεξίφωτον κηροπηγίου, φέρων λίραν ἐξωγραφισμένην ἐπὶ διαφανοῦς υφάσματος. Ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Νικολαΐδου ἔν ὠρατῶν ἐκ λευκοῦ ἐλεφαντιστοῦ σημειωματῆριον χροσὺ λεπτοῦς ἐπιχειρησμένου μετὰ μικροῦ κατόπτρου. Ἡ κ. Εὐφροσύνη Κορομηλά ἐξ Ἀθηνῶν ἔν ἀλεξίφωτον λυχνίας ἔν εἶδει ρόδου. Ἡ κ. Εὐφροσύνη Μαρμαρινοῦ ἔν ἀλεξίφωτον ἐπίσης λυχνίας. Ὁ κ. Ἰωάννης Σιώρης κτηματίας ἔν μελανοδοχεῖον ἐπὶ φύλλου δρυὸς γεγλωμμένον, σχήματος καρδύου μετὰ φύλλων. Ὁ κ. Στέφανος Ταμπακόπουλος ἔμπορος ἔν ἀλεξίφωτον κηροπηγίου ἔν εἶδει ντεφίου.

Εἶδοποιοῦνται αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κερδίσασαι, ὅτι τὰ κερδισθέντα εἶδη παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Οἱ πρώτοι κερδίσαντες ἀριθμοὶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα δωρεάν φοιτήσεως τῶν τέκνων τῶν εἰς τὸ ἄριστον παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Ἀσπασίας Σκορδέλλη εἶναι οἱ ἐξῆς : 747, 1365 88, 3253, 559. Οἱ πέντε ἐπόμενοι τούτων οἱ ἔχοντες δικαίωμα φοιτήσεως δωρεάν εἰς τὸ ἄριστον Λύκειον τοῦ κ. Χ. Διοσκουρίδου εἶναι : 17, 2365, 1002, 1078, 2645. Ὁ ἀρ. 1701 τὴν ἐτησίαν ὑποτροφίαν μιᾶς μαθητρίας μετὰ τὸ ἥμισυ μόνον τῆς τιμῆς ἔν τῷ παρθεναγωγεῖῳ κ. Ἀσπασίας Σκορδέλλη. Ὁ ἀριθμὸς 4103 τὴν ἐτησίαν ὑποτροφίαν ἑνὸς μαθητοῦ εἰς τὸ Λύκειον Διοσκουρίδου μετὰ τὸ ἥμισυ μόνον τῆς τιμῆς. Ὁ ἀριθμ. 2961 κερδαίνει ἔν μαῦρον μεταξωτῶν φόρεμα. Ὁ ἀρ. 8608 ἔν χρωματιστὸν μεταξωτῶν φόρεμα. Ὁ ἀρ. 3.333 ἔν φόρεμα χροσὺ. Οἱ ἀρ. 5005, 2780, 823 ἀνά ἔν μάλλινον φόρεμα, Ὁ ἀρ. 197 καὶ 3790 ἀνά ἔν φόρεμα βαμβάκεον. Οἱ ἀρ. 3032, 3686, 2773, 194, 4939, 4751, 4693, 2487, 2883 1299 κερδαίνουν ἀνά ἔν ζευγὸς χειροκτιῶν. Οἱ ἀρ. 1925 3451, 3391, 4856, 2888, 3336, 5599, 2946, 233,

Ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶ ἀπῆντησεν, ἀπέδωκε τὴν σιγήν ταύτην εἰς εὐνόητον δεξιάν, ἔστρεψε τὸν στροφίγγα τῆς θύρας καὶ εἰσῆλθε. Διέσχισε τὴν πρὸ τοῦ ὑπνοδωματίου μικρὰν αἴθουσαν, ἀνήγειρε παραπέτασμά τι καὶ ἐσέθη πρὸ τῆς Μαγδαληνῆς, ἧτις γονυκλινῆς πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς μητρός της καὶ τὸ πρόσωπον κεκρυμμένον ἐντὸς τῶν χειρῶν της προσήύετο. Ἡ προσεσχὴ της ἦτο ἀναμφιβόλως πολλὴ κατανυκτικὴ, διότι ἡ Μαγδαληνὴ ἐφάνη μὴ ἔννοησάσα ὅτι ὁ Κορβὸς εἰσῆλθε.

Ὅστος ἔστη ἐπὶ στιγμὴν καὶ πρὸ τῆς ἀπειπιστικῆς εἰκόνης ἦν προσέειπε τὸ ὕφος τῆς Μαγδαληνῆς κατελήθη ὑπὸ φρικιάσεως. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ νεανὶς ἐστράφη πρὸς αὐτόν. Ὁλοκλήρως νεκρῆς τὸν ἠτένισε μετὰ βλέμμα μεστόν φρίκης καὶ καταφρονήσεως, βλέμμα προκλήσεως καὶ μίσους, βλέμμα τρομερόν καὶ φρικώδες.

Ἀνεμιμνήσκετο ὁ ἄθλιος ὅτι εἶχεν ὑποστῆ καὶ ἄλλοτε τὴν φρικτὴν τοῦ βλέμματος τούτου, ὅπερ ἡ ἀτυχὴς τῆς Μαγδαληνῆς μήτηρ εἶχεν ἐκτοξεύσει κατ' αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐσπέραν πάλαιον μετ' αὐτῆς, ὅπως ἀποσπάσει τὸν χειρῶν της τὴν ἔνοχοποιούσαν αὐτὸν ἐπιστολήν, ἐπὶ τέλους τὴν ἐφόρουνε.

Ἐμεινεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀκίνητος ὡς ἀπολιθωθείς.

Ἄλλ' ἡ Μαγδαληνὴ προухώρει ἤδη πρὸς αὐτόν. Ἡ παράδοξος ἔκφρασις τοῦ βλέμματός της εἶχεν ἤδη μεταδληθῆ καὶ εἶχε καταστῆ ὡς συνήθως γλυκεῖα καὶ μελαγχολικὴ.

Τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα μετὰ σοβαρότητος.

Ὅστος ἠσπάσθη τὴν τεινομένην αὐτῆς χεῖρα καὶ ἔν τῷ μεταξῷ ἀνέλαβε τὴν προτέραν ψυχραιμίαν του, μειδιάμα δὲ ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐπλανᾶτο ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Δὲν ἠθέλησεν, ἀγαπητὴ Μαγδαληνὴ, εἶπε μετὰ φωνῆς συγκινημένης, νὰ ταράξω τὴν ἡσυχίαν σας κατὰ τὴν νύκτα ταύτην. Ὁ ἔρωσ μου ὅσον διάφορος καὶ ἂν εἶναι, ὄφρα νὰ ὑποκύψω πρὸ τῆς στοργικῆς μερίμνης μου ὑπὲρ τῆς υγιείας σου. Εἰζέυρα ὅτι χθὲς εἰσθε πολὺ συγκινημένη, πολὺ κουρασμένη καὶ δὲν ἐτόλμησα νὰ σοῦ ἐπισκεφθῶ εἰς τὴν τότε προκλιωμένην ὦραν καθ' ἣν ἀπεσῶρθητε εἰς τὸ δωμάτιόν σας.

— Ἡμῖν ἀληθῶς κατάκοπος καὶ σοῦ εὐχαριστῶ.

5230, κερδαίνουνσιν ἕκαστος ἀνά ἡμίσειαν δωδεκάδα ρινομάκτρων μετὰ μονογράμματος. Οἱ ἀρ. 5038, 485, 2508, 3870, 3727, 4937, 2848, 2608, 45, 2777, κερδαίνουνσιν ἀνά ἔν ριπίδιον. Οἱ ἀρ. 5312, 5134, 2245, 2485, 3408, 3043, 3896, 5025, 4764, 4404 ἀνά ἔν πολυ.εἰλὸς κάτοπτρον τῆς χειρός. Οἱ ἀριθμοὶ 2844, 2401, 3708, 5358, 3474, 4114, 4075, 5128, 3630, 2991, ἀνά μίαν μανδύλοθήκην πεποικιλμένην. Οἱ ἀριθμοὶ 4693, 2612, 2265, 4158, 4827, 3086, 3661, 2890, 4194, 285 ἀνά ἔν χρυσούφαντον ἐπίστρωμα ἐπίπλου. Οἱ ἀρ. 427, 2356, 64, 325, 1118, 1193, 5725, 618, 1400, 5235 ἀνά μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Οἱ ἐξῆς ἑκάτον ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνά ἔν μικρὸν ἀντικείμενον : 991, 2113, 168, 619, 1563, 5000, 812, 2559, 773, 104, 1317, 515, 3003, 682, 5612, 1390, 329, 4225, 4008, 502, 520, 1656, 1883, 5220, 3119, 626, 900, 3725, 3000, 4100, 212, 297, 574, 12, 5334, 2200, 2472, 301, 759, 5, 2420, 3403, 1900, 1957, 433, 679, 972, 3453, 5131, 2093, 4675, 2889, 384, 315, 666, 911, 2359, 402, 71, 4614, 4001, 4800, 1225, 1472, 3581, 755, 444, 1082, 746, 711, 568, 491, 3575, 607, 2856, 2376, 647, 634, 878, 5955, 4686, 4998, 1012, 3653, 851, 838, 4976, 4311, 3382, 905, 254, 944, 1715, 4172, 2455, 4259, 3375, 653, 939, 2453.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. κάτοχοι τῶν ἀριθμῶν τούτων νὰ ἀποστειλῶσιν ἡμῖν τὸ φύλλον τοῦ ἡμερολογίου τὸ φέρων τὸν κερδαίνοντα ἀριθμὸν καὶ νὰ στειλῶσιν νὰ πρκαλάβωσιν ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸ κερδισθὲν ἀντικείμενον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ τῆς ζωγραφικῆς εὐμεθοδωτάτος, ἔν βραγεὶ διαστήματι καταρτίζων ἄριστα τὰς μαθητρίας του ζητεῖ παραδόσεις εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Συνιστᾶται θερμῶς καὶ παρ' ἡμῖν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

— Μὴ νομίσης ἔν τούτοις ὅτι σὲ εἶχον ἀφίσει ἔντελῶς μόνην, εἶπε θερμῶς ἐννοήσας καὶ κατ' ὀλίγον ὡς ἐπιδέξιος ἠθοποιός.

Δὲν ἐτόλμησα νὰ διελθῶ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας σου, διενουκτέρευσα ὅμως ὑπὸ τὰ παράθυρά σου, εὐτυχῆς διότι σὲ ἠθανόμην πλησίον μου καὶ διότι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἀγρυπνῶ ἐπὶ σέ.

— Σᾶς εἶμαι ἀληθῶς πολὺ εὐγνώμων, ἀπῆντησεν ἡ Μαγδαληνὴ.

— Ὡ! Ἀλλὰ δὲν εἰζέυρεις πόσον σὲ ἀγαπῶ, Μαγδαληνὴ! Σήμερον, ἀρῶ εἶσαι ἰδικὴ μου, δύναμαι τέλος νὰ σοὶ εἶπω. Σὲ ἀγαπῶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παιδίσκην ἔτι σὲ εἶδον διὰ πρώτην φοράν, ἐγὼ ὁ τότε πτωχὸς καὶ ἄσημος, ὁ μὴ τολμῶν οὐδεμίαν περὶ τῆς σημερινῆς εὐτυχίας μου νὰ συλλάβω ἐλπίδα. Ἐὰν ὄφρα τότε νὰ χύσω ὅλον μου τὸ αἶμα, ἵνα ἔν μόνον μειδιάμα σου ἀποκτήσω θὰ τὸ ἔπραττον μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως. Ἡδυνήθην ἔν τούτοις νὰ σοὶ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου, ἠδυνήθην νὰ ἀφωσιωθῶ ὀλοφύχως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμφερόντων σου, καὶ ἠθέλησες νὰ με ἐξυψώσης μέχρι σοῦ. Ἀλλὰ μὴ ἀμφισβῆσαι Μαγδαληνὴ. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ μου δὲν θὰ ἀρκέσει, ἵνα σοὶ ἀποδείξῃ τὸ μέγεθος τῆς πρὸς σὲ εὐγνωμοσύνης μου.

Τὸ τρομερόν βλέμμα, ὅπερ εἶχεν ὑποδεχθῆ τὸν ἄθλιον κατὰ τὴν εἰς τὸ δωμάτιον εἰσοδόν του διηλθεν ἐκ νέου ὡς ἀστραπὴ ταχέια πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς κόρης.

Ὁ Κορβὸς συνέλαβε τὸ βλέμμα τοῦτο καὶ ἀκουσίως ἀνετριχίασεν. Ἄλλ' ἐνόμισεν ὅτι ἠπατήθη καὶ πάλιν, διότι ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τὸ γλυκὺ καὶ μελαγχολικόν της μειδιάμα τῷ ἀπῆντησε : Πιστεύω εἰς τὴν ἀφωσιώσιν σας, κύριε Κορβὸς. Ἐκουσίως ἔθεσα τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν χεῖρά σας τιμίου ἀνδρός. Σᾶς ἐξέλεξα ἐλευθέρως, βεβαίαι ὅτι θὰ εὕρισκον ἔν ὑμῖν ἄνδρα ἀφωσιωμένον εἰς τὴν μνήμην τοῦ πατρός μου, ὅστις εἶχε τόσον ἀγαπήσει τὴν μητέρα μου, τὴν εὐγενῆ ἐκείνην καρδίαν.

Ὁ Κορβὸς ἐδέχθη τὸ ἐγκώμιον τοῦτο χωρὶς νὰ φρικιάσῃ. Ὁ ἄθλιος διεννοεῖτο : Βεβαίως τὸ παιδίον τοῦτο με ἀγαπᾷ μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν του. Διατί λοιπὸν νὰ βασανίζωμαι ὑπὸ ἀνοήτων φόδων καὶ νὰ βλέπω παντοῦ φαντάσματα;

(ἀκολουθεῖ).